

سرشار از نفرت از سوی رهبران ارشد افغانستان در این دوره به یک امر عادی تبدیل شد. حمدالله محب، مشاور پیشین امنیت ملی افغانستان، در یک سخنرانی عمومی، پاکستان را «فاحشه خانه» خواند که این اظهارات باعث تیرگی روابط دیپلماتیک و برانگیختن خشم عمومی شد.

رسانه‌های اصلی افغانستان این روایت‌ها را رواج داده و تکثیر کردند. هند توانست پیوندهایی قوی با رسانه‌های افغانستان برقرار کند. رسانه‌های اجتماعی نیز به فضایی برای حمله، نه تنها به دولت پاکستان بلکه به مردم پاکستان تبدیل شدند. نفرت به خیابان‌های افغانستان نیز کشانده شد. پاکستانی‌هایی که از افغانستان بازدید می‌کردند، ابتدا توسط مقام‌های دولتی و بیشتر توسط شهروندان عادی مورد آزار و اذیت قرار می‌گرفتند. از آنجایی که بیشتر افراد پاکستانی از خیبر پختونخوا و بلوچستان به افغانستان سفر می‌کردند که جوامع اصلی میزبان پناهجویان افغان بودند، واکنش‌های نامطلوبی نیز در این مناطق به جبران رفتار نامناسب با پاکستانی‌ها در افغانستان ایجاد شد.

پناهجویان افغان

پاکستان میزبان یک میلیون و ۴۳۵ هزار و ۴۴۵ پناهجوی ثبت شده افغان است، در حالی که بیش از یک میلیون تبعه افغان ثبت نام نشده در این کشور زندگی می‌کنند. ۵۸ درصد از پناهندگان در مناطق شهری و تنها ۳۲ درصد از

پناهندگان در روستاها زندگی می‌کنند. روایت نفرت‌پراکنی بر روابط بین جوامع میزبان و پناهندگان افغان نیز تأثیر گذاشته است. در آگوست ۲۰۲۲، مردم محلی در منطقه چمکانی پیشاور اجازه دفن جسد یک کودک افغان را به اتهام اینکه خانواده وی قبل از خروج از کشور به پرچم پاکستان هتک حرمت کرده‌اند، ندادند.

در جریان تسلط طالبان در سال ۲۰۲۱، پاکستان یک سیاست غیرعلنی مبنی بر عدم پذیرش پناهجویان افغان را در پیش گرفت. از زمان تسلط طالبان به پاکستان، بیش از ۳۰۰۰۰۰ افغان وارد پاکستان شده‌اند. اگرچه حدود صد هزار نفر از آنها با ویزاهای معتبر وارد خاک پاکستان شدند اما بقیه به طور غیرقانونی از مرز عبور کرده‌اند. این درحالی است که هند در همان زمان روایت همه افغان‌ها از جمله نمایندگان پارلمان سابق و مقامات دولتی را که با هند همسو بودند نیز لغو کرد.

پی‌نوشت:

۱. بنگلادش فعلی تا پیش از استقلال، پاکستان شرقی نام داشت و همسایه شرقی هند محسوب می‌شد.